

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.296/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Zánthy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Horváth Sándor Ágoston ügyvéd

Az alperes: Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóság

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.944/2017/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.M.1650/2017/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.944/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága a 2017. március 7. napján kelt határozatával felperes havi 200.850 forint szolgálati járandósága folyósításának szüneteltetését rendelte el 2017. május 1. napjától 2017. december 31. napjáig terjedő időre a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: Khtv.) 11. § (1) bekezdése és a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 83/B. §-a alkalmazásával a felperes által tett bejelentésre alapítottnan.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szerv határozatának hatályon kívül helyezését és annak megállapítását kérte, hogy a Németországban szerzett jövedelme nem képezi a kereseti korlát alapját, ezért a szolgálati járandósága szüneteltetés nélküli folyósítására jogosult. Érvelése szerint a németországi munkáltatónál történő munkavégzése nem keletkeztet Magyarországon biztosítási jogviszonyt, tekintettel arra, hogy adó- és járulékfizetési kötelezettségét Németországban teljesíti. A Tny. 83/B. § (1) bekezdése alkalmazásakor kizárólag a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) által meghatározott biztosítási jogviszonyból származó nyugdíjjárulék alapot képező kereseteket kell figyelembe venni az éves keretösszeg elérésének vizsgálatakor. Hivatkozott a Kúria Mfv.III.10.088/2015. számú ügyben hozott határozatára.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával. Kiemelte, hogy a Khtv. 1. § a) pont ab) alpontja értelmében biztosítással járó jogviszonynak minősül a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén EGT államban fennálló, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontjainak megfelelő biztosítási jogviszonya. A Khtv. 11. §-a rendeli alkalmazni a Tny. 83/B. §-a rendelkezéseit. A felperes Németországban állt munkaviszonyban, foglalkoztatása alapján a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő biztosítási jogviszonyban, ezért a külföldön szerzett jövedelmét a Tny. 83/B. § rendelkezése alkalmazásakor, a keretösszeg vizsgálatakor figyelembe kellett venni. A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004. EK rendelet (továbbiakban: Rendelet) 5. cikke sem tesz különbséget a Tny. 83/B. § alkalmazása során tekintetben, hogy a jövedelem külföldön (EGT államban) vagy Magyarországon történő munkavégzésből származik. Minden más értelmezés indokolatlan megkülönböztetést eredményezne a Magyarországon nyugalomban részesülő személyek között attól függően, hogy Magyarországon vagy EGT államban folytatnak kereső tevékenységet.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította a Khtv. 1. § a) pontja, a Tny. 83/B. § (1) bekezdése, a Rendelet 4. és 5. cikke alkalmazásával. Rögzítette, hogy a felperes Németországban, német foglalkoztatónál fennállt munkaviszonyában elért havi 1.633,01 Euro jövedelme után Németországban teljesítette adó- és járulékfizetési kötelezettségét. A Rendelet 4. és 5. cikkéből levezethetően a rendelet alkalmazása szempontjából az illetékes tagállam az ellátást folyósító Magyarország, ezért az ellátás szüneteltetés feltételeire a Tny. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az

egyenértékűség elvéből következően a folyósított szolgálati járandóság mellett a Németországban elért foglalkoztatási jogviszonyból származó jövedelmet a magyar nyugdíjbiztosítási szervnek ugyanolyan módon kell figyelembe vennie, mint a Magyarországon fennálló jogviszonyból származó jövedelmet az ellátás szüneteltetésére vonatkozó feltételek vizsgálatakor. Az egyenlő bánásmód elve érvényesül azáltal, hogy a nyugdíjbiztosítási szerv nem tesz különbséget a nyugdíj szüneteltetése megítélésekor a Magyarországon vagy a más EGT államban szerzett jövedelmek, illetve az ezen jövedelmet szerző szolgálati ellátásban részesülő személyek között. Önmagában az, hogy a Tny. 83/B. § (3) bekezdése nem tartalmazza a Khtv. 1. § a) pontja ab) alpontja szerinti rendelkezést, nem jelenti azt, hogy ne így kellene eljárni a Tny. alapján nyugdíj ellátására jogosultak körében a Rendeletből következően. A Rendelet közvetlen hatállyal bír, a tagállamban történő alkalmazásához nincs szükség belső jogi aktusra.

- [5] A bíróság osztotta az alperesnek a Tny. 83/B. §-át beiktató a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi CVI. törvény (továbbiakban: Módtv.) 9. §-ához fűzött törvényi indoklásra való hivatkozását, valamint az alperes álláspontját, mely szerint „a járulékalapot képező jövedelemre utalás a normaszövegben nem a magyarországi biztosítási jogviszony meglétének hangsúlyozására irányul, hanem csupán körülhatárolta azon jövedelem kategóriákat, amelyeket a keretösszeg számítása szempontjából figyelembe kell venni”.
- [6] A bíróság érvelése szerint a kereseti korlát vizsgálata szempontjából annak van jelentősége, hogy az ellátásban részesülő kereső tevékenységet folytat, amelyből megélhetése megfelelő módon biztosított, így nem indokolt, hogy az állam az öregségi nyugdíjkorhatár elérése előtt kereső tevékenységből származó jövedelme mellett nyugellátást folyósítson.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta annak helyes indokaira tekintettel. A másodfokú bíróság kiemelte: „az egyenlő bánásmód elve csak akkor érvényesülhet maradéktalanul, amennyiben a nyugdíj szüneteltetése során nincs különbség azáltal, hogy a nyugdíjas Magyarországon vagy más EGT államban dolgozik”. A felperes keresete elbírálása, illetve az alperesi határozat jogszerűsége szempontjából az, hogy a felperes külföldi munkavégzése Magyarországon nem keletkeztet biztosítási jogviszonyt irreleváns a Khtv. 1. § a) pontja ab) alpontja értelmezésével. A felperes szolgálati járandósága folyósításának kereső tevékenység miatti szüneteltetése során a Khtv. 11. §-a a Tny. 83/B. §-a rendelkezéseit alkalmazni rendeli; a Khtv. és a Tny. rendelkezései együttesen vonatkoznak a felperesre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte annak megállapításával, hogy a németországi munkáltatónál történt munkavégzése nem keletkeztet Magyarországon biztosítási jogviszonyt, ezért esetében a Tny. 83/B. § (1) bekezdését nem lehet alkalmazni. A Tny. 83/B. § (1) bekezdés alkalmazása során kizárólag a Tbj. által meghatározott biztosítási jogviszonyból származó nyugdíjjárulék alapot képező kereseteket kell figyelembe venni. Hivatkozott a Kúria hasonló ügyben hozott határozatára, amely szerint a Khtv. 1. §-a a Khtv. alkalmazásában definiálja a biztosítással járó jogviszonyok egy csoportját. A Khtv. 11. § (1) bekezdése rendelkezéséből nem következik, hogy a korhatár előtti ellátásban és a szolgálati járandóságban részesülők esetében a szüneteltetést a Khtv. 1. §-a alkalmazásával kell elbírálni. A Kúria döntését követően sem a hazai, sem a nemzetközi jogi szabályozás tekintetében nem volt változás. Az Alkotmánybíróság a 3112/2016. (VI.3.) AB határozata (továbbiakban: ABH) értelmében „a külföldön munkát végző személyek azért esnek ki a szüneteltetés szabálya alól, mivel az általuk létesített jogviszony nem tartozik a Tbj. 5. §-ának hatálya alá” [36.].
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kiemelte: az egyenlő bánásmód elve csak akkor tud maradéktalanul érvényesülni, ha a nyugdíj folyósításának szüneteltetése elbírálása során nincs különbség a nyugdíj mellett munkát végző személyek által elért jövedelem keretösszegbe történő beszámításánál a munkavégzés helye alapján. Nincs jelentősége, hogy a felperes külföldi munkavégzése Magyarországon nem keletkeztet biztosítási jogviszonyt. A Khtv. 11. §-a értelmében a Tny. 83/B. § rendelkezéseit alkalmazni kell; a Khtv. és a Tny. rendelkezései együttesen alkalmazandók. A hivatkozott ABH [36.] bekezdése a határozatból kiragadva, önállóan nem értelmezhető. Hivatkozott a Kúria Mfv.III.10.406/2017/4. számú ítéletére.

Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [11] A Kúria mindenképp előtt a következőre mutat rá: a szolgálati járandóság szüneteltetését elrendelő határozat felülvizsgálata tárgyában - a felperes által hivatkozott - Mfv.III.10.088/2015. számon folyamatban volt hasonló tényállású ügyben, a Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között eljárva helytállónak ítélte a bíróság ítéletében foglalt, a Tbj. 2. § (5)-(6) bekezdése, 5. §-a, a Khtv. 1. §-a, 11. § (1) bekezdése és a Tny. 83/B. § (1) bekezdése együttes értelmezésén alapuló következtetést, mely szerint a felperes az ausztriai munkavállalása alapján nem minősült a Tbj. 5. § szerinti biztosítási jogviszonyban álló személynek, ezért a szolgálati járandósága szüneteltetésének nincs helye. A Kúria az Mfv.III.10.406/2017/4. számú ítéletében - a szélesebb jogszabályi környezetben való vizsgálódás eredményeként, a Rendelet 5. cikke Európai Bíróság - lentebb ismertetett -

értelmezési gyakorlata ismeretében - nem tartotta fenn azt az értelmezést, amely szerint az EGT államban fennálló biztosítási jogviszonyból származó keresetek alapján a szolgálati járandóság Tny. 83/B. § (1) bekezdésén alapuló szüneteltetésére a Khtv. kifejezett rendelkezése, vagy utaló szabálya hiányában nincs lehetőség.

- [12] A jelen ügyben előterjesztett érdemi ellenkérelmében az alperes - az Mfv.III.10.406/2017. szám alatt folyamatban volt ügyben előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakkal egyezően - kifejtette a megsértett jogszabályoknak [Khtv. 1. § a) pont, 11. § (1) bekezdés, Tny. 83/B. § (1) bekezdés] a Rendelet 5. cikkével, valamint az Módtv. javaslatához fűzött indokolással összhangban álló értelmezésére vonatkozó indokait, amelyek alapján a Kúria az Mfv.III.10.088/2015. számú ügyben hozott határozatában írtaktól eltérő következtetésre jutott.
- [13] A Kúria jelen ügyben is - egyezően a Mfv. III. 10.406/2017/4. számú ítéletben kifejtettekkel - abból indult ki, hogy a Tbj. 5. §-a és a Khtv. 1. §-a eltérően szabályozza, hogy mi minősül biztosítási jogviszonynak. A Khtv. 1. § a) pont ab) alpontja a Rendelet hatálya alá tartozó személy esetén az EGT-államban fennálló, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a), b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonynak megfelelő jogviszonyt kifejezetten nevesíti. Ilyen utalás a Tbj.-ben - a felperes álláspontjának megfelelően - nincs, annak rendelkezéseit azonban a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek szabályai szerint kell alkalmazni [Tbj. 13. § a) pont].
- [14] A Kúria az Mfv. III. 10.406/2017/4. számú ítéletében kifejtett álláspontja továbbra is irányadó, mely szerint „a Rendelet 5. cikke Az ellátásokkal, jövedelmekkel, tényállásokkal és eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód cím alatt - a Rendelet eltérő rendelkezése hiányában, és a különös végrehajtási rendelkezésekre tekintettel - az alábbi szabályok alkalmazását írja elő: a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre, b) ha az illetékes tagállam jogszabályai alapján a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.
- [15] A Kúria a fenti határozatában rögzítette, hogy az Európai Bíróság (Bíróság) egy korai ügyben (Kenny kontra Insurance Officer Case, 1/78.) kifejezetten kimondta, hogy nem sérti az egyenlő bánásmód elvét, ha egy tagállam egy adott pénzbeli juttatásra való jogosultságot kizáró, vagy felfüggesztő, egy másik tagállamban

bekövetkező tény azzal egyenértékűként vesz figyelembe, mintha belföldön következett volna be. Ugyanakkor a Bíróság szerint ez nem kötelező a tagállamok számára mindaddig, amíg nem jelent állampolgárságon alapuló diszkriminációt. Ez akkor is igaz, ha a szóban forgó személy az ellátást nyújtó állam polgára. A Bíróság a Rendelet 5. cikke értelmezésével rámutatott arra is, hogy a migráns munkavállaló nem részesíthető kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a szabad mozgás jogával nem élő, „hazai” munkavállaló (pl. Klöppel-ügy, C-507/06. sz., 17-18.). A jelen ügyben irányadó tényállás ennek a „fordítottja”: a szabad mozgás jogával nem élő munkavállalóhoz képest a migráns munkavállaló kerülne előnyösebb helyzetbe azzal, ha - szemben az előbbivel - a keresetkorláton felüli jövedelme mellett is megtarthatná a magyarországi ellátását. Az uniós jog alapján, az egyenlő bánásmód elvéből eredően ez a fajta „fordított diszkrimináció” is tilos, feltéve, hogy a tényállásnak van közösségi jogi eleme. Ezt az elvet a Bíróság alkalmazta a szakképesítések elismerése tekintetében (a más tagállamban szerzett szakképesítést is el kell fogadnia az állampolgárság szerinti tagállamnak, állampolgár esetén is, Knoors-ügy, C-115/78.), az állampolgárság szerinti országba való visszatérés kapcsán (Singh-ügy, C-370/90.), vagy a szociális koordináció területén (Flamand Község ügy, C-212/06.).” A Bíróság a Knauer-ügyben hozott ítéletben (C-453/14., 2016. január 21.) a Rendelet 5. cikk a) pontja értelmezése kapcsán kifejtette, hogy az „egyenértékű ellátások” kifejezés vizsgálata körében figyelembe kell venni az adott ellátásra vonatkozó rendelkezések által követett célt is (34-38. pont). Ez az ítéleti következtetés analógia útján alkalmazandó a Rendelet 5. cikk b) pontja szerinti hasonló tényállásokra vagy eseményekre is.”

- [16] A Tny. 83/B. § (1) bekezdésének célja az, hogy a nyugellátás folyósítását kizárja azon személy esetében, aki a korhatárt még nem töltötte be és megélhetése a kereső tevékenységből eredően megfelelő módon biztosított. E cél szempontjából „hasonló tényállás”, ha az érintett személy a szóban forgó kereső tevékenységet más tagállamban végzi. A felperes magyar állampolgárként részesült a magyar társadalombiztosítás által nyújtott ellátásban, miközben nem az illetékes tagállam területén tartózkodott, a magyar ellátás szempontjából a közösségi elem megvalósult. „A Khtv. 1. § a) pont ab) alpont Tbj. 5. § (1) bekezdés rendelkezéseire utaló szabályának, azzal összefüggésben a Tny. 83/B. § (1) bekezdésének a Rendelet 5. cikkével együttes értelmezéséből az a következtetés vonható le, hogy a Khtv. fenti szabályozásával érintett jogalanyok pusztán azért, mert a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló keresetet EGT államban fennálló biztosítással járó jogviszony keretében szerezték, a szüneteltetés vitás feltételét érintően a szabad mozgás jogával nem élő személyekhez képest nem kerülhetnek kedvezőbb helyzetbe.” (Mfv.III.10.406/2017/4.) A szolgálati járandóság szüneteltetése szempontjából az EGT államban fennálló, a Tbj. 5. § (1) bekezdés

a), b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonynak megfelelő jogviszonyokból származó kereseteket figyelembe kell venni.

- [17] A felperes álláspontja alátámasztásaként hivatkozott az ABH [36.] bekezdésére, amely szerint „A külföldön munkát végző személyek azért esnek ki a szüneteltetés szabályai alól, mivel az általuk létesített jogviszony nem tartozik a Tbj. 5. §-ának hatálya alá. Ebben az esetben ugyan szintén valamilyen munkavégzés áll a jövedelemszerzés hátterében, ám ezek után belföldön járulékfizetési kötelezettség nem keletkezik. A magyarországi munkaerőpiacról kikerülő és ezáltal más állam biztosítási jogszabálya alá tartozó külföldön dolgozók jövedelme után a külföldi állam szabályai szerint, a külföldi állam részére kell járulékot fizetni. Ezekről a magyar hatóságoknak főszabályként nem is állnak rendelkezésre adatok, vagy ha igen, azok hitelességének megállapíthatóságát és ellenőrizhetőségét illetően nincs joghatóságuk, és megszerzésük nem automatikus. Következésképpen a külföldön dolgozók keresményének figyelmen kívül hagyása a szüneteltetés szempontjából ésszerű indokokon alapul, az nem tekinthető önkényesnek.”
- [18] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy a szolgálati járandóság ügyben eljáró szervek tudomást szerezhettek a szolgálati járandóságot élvező személy jövedelemmel járó munkavégzéséről, többek között a szolgálati járandóságban részesülőnek a Tny. 97. § (5) bekezdésében, illetőleg a Tny. 83/B. § (1) bekezdésében foglaltak nyomán tett bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettsége körében tett nyilatkozatából. Ezek az információk nem automatikusak, valóság tartalmuk vizsgálatára és ellenőrzésére Magyarországnak nincs joghatósága, sem közvetlen lehetősége, így ezen adatok tekintetében a szolgálati járandóság szüneteltetésének jogszerűségéhez fűződő érdek nem mindig biztosítható [39].
- [19] A [36] és a [39] bekezdések egybevetéséből levezethetően a külföldön dolgozók keresményének figyelmen kívül hagyása a szüneteltetés szempontjából csak annyiban lehet kérdéses, hogy a bejelentett adatok (elért jövedelem összege) valóságát a társadalombiztosítási szerv nem tudja és lehetősége sincs vizsgálni. Azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a magyar hatóságok számos esetben tudomást szerezhettek a szolgálati járandóságot élvező személy jövedelemmel járó munkavégzéséről, akkor is, ha ez külföldön történik [39]. A szociális biztonsági rendszerek koordinációja körében ugyanis az uniós jog kifejezetten előírja az egyes tagállami intézmények, illetve az ellátásra jogosult személyek közötti információcserét. Eszerint, az intézmények haladéktalanul rendelkezésre bocsátanak vagy kicserélnek minden olyan adatot, amely azon személyek jogainak és kötelezettségeinek megállapításához és meghatározásához szükséges, akikre az alaprendeletet alkalmazni kell. Az alaprendelet hatálya alá tartozó valamennyi személy köteles továbbítani a megfelelő intézménynek minden tájékoztatást, dokumentumot vagy bizonyítékot,

amely a helyzete, a családja helyzete, továbbá a jogai és kötelezettségei megállapításához, azok fenntartásához, valamint az alkalmazandó jog és az annak alapján fennálló kötelezettségei meghatározásához szükséges [az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról, 2. cikk (2) bek. és 3. cikk (2) bek.]. Mindezek miatt az Alkotmánybíróság által a külföldi jövedelmek megállapíthatóságával, ellenőrizhetőségével kapcsolatosan megfogalmazott aggályok a jelen esetben nem állnak fenn.

- [20] A fenti jogértelmezésnek az eljáró bíróságok ítéletei megfelelnek; a felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan indokot, amely a perben vitás, korábban elbírált kérdésben eltérő következtetés levonására adna alapot, nem jelölt meg.
- [21] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [22] A Tny/B. §-a szerinti, a szolgálati járandóság szüneteltetése szempontjából az EGT államban fennálló, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a), b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonynak megfelelő jogviszonyokból származó kereseteket figyelembe kell venni.

Záró rész

- [23] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költségigényt nem érvényesített, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.
- [24] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Khtv. 2. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Tny. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

Budapest, 2019. március 18.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő